

כ"ח חשון ה'תשע"ד 1.11.13

מגזין מס' 252

שבת פרשת תולדות / מברכים חודש כסלו

קשר- שבועי מאת הרב יאיר קלב

לע"נ רמי בן יעקב צבי הכהן וצ'רנה

הפתיח הלבוי

להמתיק את עובדות החיים

ענין ההשגחה פרטית הוא, שלא זו בלבד שכל פרטי תנועות הנבראים למיניהם הם בהשגחה פרטית, והיא היא חיות הנברא וקיומו, אלא עוד זאת שתנועה פרטית של נברא יש לה יחס כללי לכללות כוונת הבריאה... שבצירוף ואיחוד כל הפעולות הפרטיות... נשלמת הכוונה העליונה בסוד הבריאה כולה.

ויתבונן האדם: ומה אם תנועת עשב באה בהשגחה פרטית ונוגעת להשלמת כוונת הבריאה - מין המדבר בכלל, וישראל עם קרובו בפרט, על אחת כמה וכמה.

(על פי 'היום-יום' כ"ח חשון)

התבוננות בדרך אפשר בטמון בפתגם ובאמרה החסידיים

המאמן ידיו) עליו לתרגל ב'סדנת' חיי המעשה היומיומיים את המבואר בפנימיות התורה כי מה שחשוב באמת אינו מה שאני מקבל מהחיים, אלא מה שאני נותן להם!
החיים כאתגר

מבנה אישיותו של כל אדם ואדם ונסיבות חייו על כל מאורעותיהם ופרטי פרטיהם, הינם בהשגחה פרטית - 'חומר הגלם' שעליו לזכנו.

להקיץ מעלפוננו האנוכי

כדי שלא ל'התנפץ' אל מול גדרם הבלתי צפוי של החיים, על האדם לקבל על עצמו, כנגד טבעו, את עול האחריות. יש לצקת תוכן, משמעות ופשר לעובדות החיים הניחתות ובאות עלינו בדרך גזירה מלמעלה.

בידנו הבחירה לעסוק בהמתקת עובדות חייו באמצעות שינוי גישתנו אליהן:

להיחלץ מהגלות הפנימית

החפץ בחיי אמונה (אמונה לשון אומן, כמו אומן

לוח שיעורים

"לא רק קביעות בזמן אלא גם קביעות בנפש..." (אדמו"ר הזקן) - היינו שיש לקבוע עתים ללימוד התורה, ליצור 'דופק לימודי' קבוע, ביום ובשעה, עד אשר יגלה האדם כי, לאמיתו של דבר, התורה היא לחם חוקו ומזון הנפש...

שימו לב: בשל המעבר לשעון חורף, שינויים בזמני השיעורים. פרטים בטבלה.

יום	עיר	כתובת	שעה	הערות	איש קשר
חמישי כ"ז מר חשון 31/10/13	ירושלים	'שמיא' נחלאות, רח' עזרא רפאל 25 (ליד אגריפס)	20:30	שיעור שבועי	ברלה קרומבי 054-9-457-145
ראשון ל" מר חשון 3/11/13	קרית אונו	בית הכנסת חב"ד רח' יהואש 10	20:00	שיעור שבועי	חיליק 054-6-924-770
שלישי ב' כסלו 5/11/13	תל אביב	'ממעל ממש' רח' המלך ג'ורג' 15	20:30	שיעור שבועי	חנוך וינר 054-770-88-57
רביעי ג' כסלו 6/11/13	זכרון יעקב	אולם תכלית (מתנ"ס זכרון) דרך אהרן 4	20:30	אחת לשבועיים	רויטל 050-8-634-107
שני ח' כסלו 11/11/13	באר שבע	בית הכנסת על שם קדושי אושוויץ רח' אברהם אבינו 2	20:30	אחת לשבועיים	אריאל רחנטל 054-472-49-06
רביעי י' כסלו 13/11/13	פתח תקוה	רח' פינחס חגין 7 כפר גנים (מאחורי קניון גנים)	21:30	אחת לשבועיים	סיגל 050-6-255-376 רצוי sms
אירועים מיוחדים בחודש כסלו					
שני ט"ו כסלו 18/11/13	סוסיא	ישיבה תיכונית סוסיא	21:00	חד פעמי	זיו שרעבי 052-7-203-770
רביעי י"ז כסלו 20/11/13	מרכז שפירא ישוב	אולם האירועים 'אחות אתרוג'	20:00	חד פעמי	רפאל גולדמיט 054-2-138-770
חמישי י"ח כסלו 21/11/13	קרית אתא	בית הכנסת "שובו-בנים" (נשים בלבד) פרטים אצל איש הקשר	19:30	חד פעמי	גניה אמונה 055-6-689-770
מוצ"ש כ" כסלו 23/11/13	נתניה	אולמי רון רח' שטמפפר 14	20:00	חד פעמי	נח סוליש 054-25-770-77
ראשון כ"א כסלו 24/11/13	ירושלים	בית הכנסת הגדול המרכזי בירושלים רח' המלך ג'ורג' 56 ירושלים	19:30	חד פעמי	חני 054-6-823-737
שלישי כ"ג כסלו 26/11/13	ישוב גן-נר	פרטים אצל איש הקשר	20:30	חד פעמי	אבשלום קיל 054-8-343-771

לחיות עם הזמן... (אדמו"ר הזקן) - היינו שבכל זמן וזמן מתרחשת פתיחת שער רוחני,

דרכו יורדים לעולם הזה אור ושפע מיוחדים, אשר יש להכין כלים כדי לקלוט 'גשמי ברכה' אלה ולתרגמם למעשים עד אשר תואר, באופן ממשי, סביבתנו המיידית בגוון המסוים של נתינת הכח הטמונה באותו זמן.

שבת מברכים חודש כסלו

בשבת שלפני ראש חודש, מודיעים בבית הכנסת ברוב עם אודות היום, השעה והרגע המדויק בו חל מולד הלבנה ובאיזה יום יחול ראש החודש. בשבת זו, פרשת 'תולדות', מכריזים: המולד יהיה ביום ראשון, שעה 12 בצהריים, 14 דקות ו1 חלקים. ראש חודש כסלו ביום הראשון וביום השני הבא עלינו לטובה. לאחר מכן, בעומדו עם ספר התורה בידיו, מברך שליח הציבור את נוסח ברכת החודש, ומייחל עם הציבור כולו שהחודש הבא עלינו לטובה יהיה מבורך בגשמיות וברוחניות.

אמירת תהילים בציבור

בשבת זו, השכם בבוקר, מתקבצים בבית הכנסת לאמירת כל ספר תהילים בציבור. אחרי אמירת התהילים יאמר 'קדיש יתום' מי שהוריו אינם בין החיים. ואם יש אזכרה או אבל ('חיוב') - יאמרו קדיש אחר כל ספר, ויאמרו תחילה ה'יהי רצון' המיוחד שאחרי כל ספר וספר. אחרי כן נוהגים ללמוד מאמר חסידות שיהיה מובן לכל, ולאחר הלימוד מתפללים תפילת שחרית.

אודות אמירת תהילים בציבור בשבת מברכים אמר אדמו"ר הרי"צ: "דבר אמירת תהילים האמור, אינו שייך לאיזה נוסח... ומצד אהבת ישראל... עלינו להשתדל בכל מיני השתדלות, אשר יוקבע בכל הבתי כנסיות באיזה נוסח שיהיה".

והוסיף על כך הרבי מליובאוויטש, נשיא דורנו:

"כשיבוא משיח, לא יידע שום 'קונצים' אלא ידרוש... כתוב בפתק: על כמה יהודים פעלת שישתדלו לומר את כל התהילים בשבת מברכים?"

מתברכים כל הימים

כידוע, מן השבת, יום המנוחה וההתעלות, מתברכים כל ימות השבוע - הן הימים שלפניה והן אלה שלאחריה. הימים שקודם השבת הינם ימי הכנה לשבת, ועל הימים שלאחריה נמשכת השראתה. אמנם בשבת זו, בה מברכים החודש, נוספת מעלה יתירה - ממנה מתברך ראש החודש (הכולל את כל ימות החודש הבאים עלינו לטובה), על מועדיו והימים המיוחדים שבו.

בשבת זו, לאחר תפילת שחרית נוהגים להתוועד, שבת אחים גם יחד, כדי להכין ולעורר עצמנו להכנס לימי החודש הבא בשמחה ובטוב לבב מתוך הוספה בענייני נר מצוה ותורה אור.

להלן הימים המיוחדים שבחודש כסלו, אודות חלקם נרחיב את הדיבור לכשיהיו סמוכים יותר:

ובית חם בו ירגיש בנח כל יהודי באשר הוא, מבלי הבט על מעמדו ומצבו בגשמיות או ברוחניות.

ט' כסלו – יום הולדתו והסתלקותו של האדמו"ר האמצעי (דור שני בשושלת אדמו"רי חב"ד, בנו של בעל התניא).

י' כסלו – חג שחרורו של אדמו"ר האמצעי מן המאסר.
י"ד כסלו – יום נשואי הרבי מליובאוויטש לרבנית הצדקנית **חיה מושקא** (בתו של האדמו"ר הקודם, הרבי הרי"צ). באחת משיחותיו אמר הרבי "היום הזה קישר אותי אתכם החסידים".

י"ט כסלו – יום הסתלקות הרב המגיד ממעזריטש (תלמידו וממשיך דרכו של הבעל שם טוב ורבו של בעל התניא).

י"ט-כ' כסלו – 'חג החגים' ו'ראש השנה לחסידות', הוא חג גאולת בעל התניא מן המאסר.

כ"ה כסלו – חג החנוכה, ניצחון האור על החושך, בימים בהם ובזמן הזה.

א' כסלו – ביום זה (בשנת תשל"ח) יצא הרבי מליובאוויטש נשיא דורנו לביתו, לאחר שעבר סדרת התקפי לב קשים בשמיני עצרת. שמחת החסידים על החלמת הרבי, שהיתה בשעתה שמחה גדולה כשלעצמה, הלכה והתעצמה עם חלוף השנים. ומדי שנה, ביום זה, גברה השמחה בקרב כלל מחבבי תורת ומורשת ישראל, לנוכח המשך זריחת אורו הגדול של הרבי על פני כ-15 שנות עבודה נוספות. כמעין המתגבר, המשיך הרבי להאיר את העולם בתנופת הפצה אדירה וחסרת תקדים בפעולותיו לפרסום וחיזוק היהדות בכלל והחסידות בפרט. גם בימינו הולכת ומתרחבת ביתר שאת וביתר עוז השפעתו של הרבי. זכה דורנו ונתברך באוצר בלום של מאמרים, שיחות ואגרות קודש המהווים מזון רוחני רב עוצמה הפועל ישועות בקרב הארץ. צבא שלוחי הרבי, שמספרם גדל והולך מידי שנה בשנה, מקימים בהשראת הרבי בתי חב"ד בארץ ובכל רחבי וקצווי תבל. מרכזי יהדות אלה תפקידם לשמש מוקד של 'רוח ישראל סבא'

גם ביו-טיוב ובפייסבוק:
בלוגים מצולמים וניגונים (באיכות HD)

עזרה ראשונה לנפשו

ספר התניא

הסיפור השבועי

חסד ויושר

עכשיו היתה בידם האפשרות להשלים את המזימה. הם ערכו דו"ח, על בסיס המסמכים שהוצאו ממשרדו של ר' שמואל, והציגו תמונה שר' שמואל מעלים מהמושל מדי שנה הכנסות רבות ומשלשל את רוב הכסף לכיסו.

דעתו של המושל כבר בשלה להאמין בעלילה שנרקמה כנגד המנהל היהודי. כשראה את הדו"ח רתח מזעם. מעתה העסיק אותו רק ענין אחד – כיצד להעניש את היהודי כראוי ולהוציא ממנו את הכספים שגזל ממנו.

בפיק רגליים עמד ר' שמואל לפני המושל, וזה שפך עליו את חמתו. "עכשיו אני מבין מדוע נמנעת מלהגיש לי דו"ח כספי כתוב ומסודר", רעם קולו. "מתברר

שההכנסות האמיתיות היו גדולות בהרבה מהסכומים שהיית מעביר לי. עכשיו אני דורש שתביא אליי את כל פנקסי החשבונות. אשווה את ההכנסות מול ההוצאות, ואת כל המגיע לי תשלם עד הפרוטה האחרונה!".

דברי המושל נפלו על ר' שמואל כרעם ביום בהיר. המושל תובע ממנו הון עתק, דבר שיביא אותו לידי פשיטת רגל. במיוחד כאב לו על שהמושל רואה בו אדם שהפר את אמונו וגנב את כספו.

בצר לו נסע מיד אל רבו, ה'אוהב ישראל' מאפטה, ותינה לפניו את כל המעשה. להפתעתו אמר לו הרבי כי את ישועתו ישיג דוקא באזור מגוריו: "לך אל רבי קלונימוס קלמן מקרקוב, הסמוכה לעירך, והוא ידריך אותך כיצד לנהוג". ר' שמואל כבר הספיק לשמוע על רבי קלונימוס קלמן (בעל 'מאור ושמש'), שנודע במופתים המופלאים שחולל.

כשהתייצב לפני רבי קלונימוס קלמן אמר לו הצדיק: "שוב לביתך, קח את פנקסי החשבונות ולך עמם אל המושל. הכל יבוא על מקומו בשלום". ר' שמואל כבר

הזימון הפתאומי של ר' שמואל אל בית המושל לא בישר טובות. זה זמן חש כי יחסו של המושל כלפיו נשתנה ונעשה קריר ונוקשה. היה ברור לו כי זימונו אליו קשור לשינוי הזה, אולם במה הענין – לא ידע.

ר' שמואל היה סוחר מצליח בעיר רייסה שבגליציה. כאשר שמע כי מושל המחוז מודיע על מכרז לניהול סחר העצים ביערותיו, שקל להציע את מועמדותו. כחסיד נאמן פנה לשאול בעצת רבו, רבי אברהם יהושע העשיל, ה'אוהב ישראל', מאפטה. לאחר שקיבל את הסכמתו וברכתו ניגש למכרז, ובסופו של יום אכן זכה.

תנאי החוזה, שנחתם לעשר שנים, היו טובים ביותר. גם יחסו של המושל היה אדיב, ור' שמואל החל לנהל בכישרון רב את סחר העצים. מצבו הכלכלי המשגשג אפשר לו לקבוע עיתים לתורה ולעזור לאחיו ביד נדיבה.

במרוצת הזמן רכש את אמונו של המושל, וזה מינהו גם למנהל אחוזותיו הפרטיות וסמך עליו בעיניים עצומות. הערכתו של המושל ליושרו של ר' שמואל היתה גדולה כל כך, עד שלא דרש ממנו דו"חות כתובים, אלא הסתפק במסירת הכספים ורווחי האחוזות בסיכום השנתי שמסר לו ר' שמואל על פה.

הצלחתו של ר' שמואל היתה לצנינים בעיני עובדי האחוזות הגויים, וקנאתם בערה בהם. נוסף על היותו אדם זר, לעומתם הוותיקים, עובדת היותו יהודי הגבירה את תשוקתם לקלקל את אושרו ולראות במפלתו.

הללו תכננו את צעדיהם בזהירות. אט אט טפטפו באוזניו של המושל דברים בגנותו של מנהלו היהודי. פה ושם העירו על חשדות שיש להם כביכול נגדו. הם אף הצליחו לקשור קשרים עם אחד מעובדי לשכתו של ר' שמואל, והשיגו העתקים של מסמכים כספיים.

הנער הוסיף וציין באוזני אביו, כי אף שעברו במקום נכרים רבים, איש מהם לא הטה אוזן לבכיו, ורק היהודי התעניין בו ועזר לו.

כשקלט המושל כי ר' שמואל נתן כסף לבנו בלי שום כוונה לקבל תמורה, נהפך לבו לטובה. הוא העיף מבט בספרי החשבונות המסודרים ואמר: "כעת אני יודע בוודאות כי שקר טפלו עליך אנשים, מתוך קנאתם בך"... המושל היה נרגש עד שהתקשה לערוך את חישובי הכספים, ולבסוף הפטיר בנחת: "אני רואה שהכל בסדר, ולכל היותר יש כאן סטיות קטנות לכאן או לכאן. מכאן ולהבא תוכל להוסיף לנהל את האחוזות ברמה, ועם המתנכלים לך אגמור אני את החשבון"...

ר' שמואל חזר לביתו שמח ומלא הודיה לה', ובהזדמנות הראשונה חזר אל הצדיק רבי קלונימוס קלמן, להודות לו על עצתו וברכתו.

(מתוך העלון השבועי **שיחת השבוע**)

עמד להיפרד ממנו כשהצדיק הוסיף: "מציע אני שתיסע הפעם ברכבת ולא בעגלה". סתם ולא פירש.

ר' שמואל, האמון על אמונת צדיקים, מיהר לעשות כעצת הרבי. הוא בא אל תחנת הרכבת, ובעודו ממתין לרכבת שמע קול נער בוכה ומייבב. הוא הביט לעבר מקור הבכי וראה נער גוי מתייפת. "למה אתה בוכה?", שאל את הנער, וזה ענה כי איבד את כל כספו, וכעת אין בידו הסכום הדרוש לנסיעה.

בלי לחשוב פעמיים הוציא ר' שמואל מכיסו עשרה רובל, נתן אותם בנדיבות לנער, הרגיעו ובירכו לשלום. הנער ניסה לתופסו בשולי בגדו כדי לדעת את שמו, אך ר' שמואל מיהר ועלה לרכבת.

כשחזר לביתו ריכז את כל פנקסי החשבונות והלך אל ביתו של המושל. בהיכנסו אל הבית נשמעה לפתע קריאה של נער: "אבא! אבא! זה היהודי שעזר לי".

ר' שמואל נדהם. מתברר שהנער שאיבד את כספו בתחנת הרכבת בקרקוב לא היה אלא בנו של המושל.

עזרו לנו, להמשיך בעשייה!

טל' 052-5675770

עמותת "תניא - מודעות עצמית ביהדות" צריכה את העזרה שלך!

”זאת התורה אדם” (במדבר יט' ד')

כשם שבאדם ישנם גוף ונשמה, כך גם בתורת ישראל ישנם גוף התורה (פשט הכתוב-’נגלה’) ונשמת התורה (פנימיותה, סודותיה ורזיה-’נסתר’). במדור זה מובא פרוט נושאי הפרשה על פי ’נגלה’, ובמדור שלאחריו יובא ביאורה של נקודה או של מספר נקודות מן הפרשה על פי פנימיות התורה.

נקודות עיקריות בפרשת תולדות

ולאום מלאום יאמץ

שנים רבות חולפות מאז נישואי יצחק ורבקה ועדיין אין להם ילדים. והנה, לאחר עשרים שנות נישואין שומע הקב"ה לתפילת יצחק, ורבקה נפקדת. במהלך הריונה חשה היא כי משהו בלתי רגיל מתחולל בבטנה, טלטלות סימני חיים סוערות מתחוללות בקרבה. היא פונה אל בית המדרש לשמוע את דבר שם, בן נח, והוא מגלה לה ברוח הקודש כי בבטנה תאומים שמהם ייצאו שני לאומים. השניים, כך הוא אומר, עתידים להתעמת במהלך הדורות, ותחושותיה בעת ההיריון מברשות על מאבק האיתנים שיחל מיד לאחר הלידה.

ראשון נולד תינוק אדמוני ושעיר ושמו עשו. אחריו, אוחז בעקבו, יוצא יעקב. יצחק בן שישים שנה בלידתם. התאומים גדלים, ועד מהירה ניתן להבחין בהבדלים התהומיים באישיותם. עשו – ערמומי, חמדן וגס רוח, ואילו יעקב – עדין, ישר דרך וירא שמים. יצחק מאמין בלבו כי בתוך עשו הגס והאלים שוכנת נשמה גדולה, שעל כן יש לקרבו ולחנכו מתוך תקווה גדולה כי ברבות הימים יפנה יכולותיו העצומות לטובה. רבקה, מעדיפה את יושרו ותמימותו של בנה הצעיר יעקב.

יום אחד, חוזר עשו עיף ממעלליו בשדה, ופוגש את יעקב עוסק בהכנת תבשיל עדשים. עשו הרעב מבקש מיעקב כי ילעיטו מן התבשיל המהביל. יעקב מציע לאחיו עסקה: נזיד העדשים תמורת זכות הבכורה השמורה לעת

עתה לעשו. ברעבונו הגדול בז עשו לענין הבכורה וממהר לקבל את ההצעה בשבועה.

יצחק בגרר שבארץ פלישתים

בשל רעב כבד בארץ כנען (ישראל), יוצא יצחק למצרים. בדרכו לשם מגיע הוא לגרר, אל אבימלך מלך פלשתים. כאן נגלה אליו ה' ואוסר עליו לרדת מצרימה (שמשעלה על המזבח כ'עולה תמימה' בנסיון העקדה, נאסרה עליו היציאה מן הארץ). הקב"ה מבטיחו כי בו תקויים השבועה האלוקית לאברהם אביו אודות ירושת הארץ לזרעו שירבה ככוכבי השמיים.

יצחק קובע את מושבו בעיר גרר. לשאלתם של אנשי המקום אודות האשה שאיתו, נוקט הוא בדרך שנקט אביו אברהם, באומרו כי אחותו היא.

אבימלך עוקב מחלונו אחר זוג המתישבים החדשים, ומתרשם על פי התנהגותם כי אינם כלל אח ואחות, כי אם בעל ואשתו. הוא קורא ליצחק ומתרעם על הצגת האשה כאחותו, באומרו כי כמעט הביא הדבר לחיזורים אסורים אחריה. יצחק משיבו כי עשה זאת בשל חששו לחייו.

אבימלך מצוה את עמו לבל יעז איש מהם לגעת ביצחק ובאשתו, וכל הנוגע בהם מות יומת.

קנאה והתנכלות

יצחק הופך תושב קבע בבירת ארץ פלשתים, היא גרר. ברכת ה' מלווה אותו והוא מתעשר מאוד. אבימלך חושש

כי התעצמותו של יצחק עלולה לסכן את השקט בממלכתו ומבקשו כי ילך מעימם. יצחק נענה לבקשתו ומתרחק מן הישוב ומתיישב בנחל גרר. אלא שקנאת הפלשתים

מתעצמת, ומשטמתם הולכת וגוברת. פעם אחר פעם פורצות מריבות על הבארות שחופרים עבדי יצחק ('עשק' ושטנה'), וכך נמשך הדבר עד אשר חופר יצחק באר אחרת שלא רבו עליה וקורא שמה 'רחובות'.

יצחק ואבימלך מתפייסים

בעלותו משם לבאר שבע, נגלה הקב"ה אל יצחק בלילה ההוא ומבטיחו כי יגן עליו ויברכהו וירבה זרעו בעבור אברהם אביו. יצחק מקים מזבח להודות על כך לה' ומתיישב במקום. גם בבאר שבע כורים עבדיו באר.

אבימלך חושש כי אופן יציאת יצחק ממקומם בשל קנאת הפלשתים הינה טעות מדינית. על כן יוצא הוא אליו בראש פמליה מכובדת ומבקש

לפייסו ולכרות עמו ברית שלום. בפגישתם, מעלה יצחק בפני אבימלך טענות קשות על התנכלות הפלשתים אליו, אך מתרצה לכרות עימו ברית ומשלחם בשלום.

גם עשו נושא נשים

בהגיעו לגיל ארבעים מחליט עשו לשאת שתי נשים

(יהודית ובשמת מבנות חת) כדי ליצור לעצמו דימוי חיובי של איש משפחה ההולך בדרך אביו (גם יצחק נישא בגיל שנותיו הקודמות גרם עשו מורת רוח למקום בבלותו את ימיו ברדיפת ועינוי נשים נשואות, ועתה גורמות נשותיו מורת רוח רבה ליצחק ולרבה בשל עבודתן הזרה.

יעקב נוטל את ברכת עשו

בהגיעו לשנתו ה-123 כבר כהות עיני יצחק והוא חושש כי קרב יום מותו. כיון שעדיין מקווה הוא לראות את עשו בנו חוזר בתשובה, קורא הוא לו ומבקשו לצוד עבורו ציד כדי שיעשה עבורו מטעמים כאשר אהב, למען יברכו בטרם ימות.

רבקה שומעת את הדברים וקוראת לבנה האהוב יעקב. היא מצוה

אותו להקדים את עשו (שיצא אל הציד) ולהביא לה מן הצאן שני גדיי עיזים כדי שתעשה מהם מטעמים, אותם יביא אל אביו למען יברכו לפני מותו.

יעקב, התם והישר, חושש שמא ימשו אביו, יקלוט את התרמית ויקללו במקום לברכו, אך חזקה עליו מצוותה

חדש!!!

עצם הנשמה בהופעה חיה

ערב ניגוני חב"ד עמוקים עם הרב יאיר כלב וחברים מלהקת 'א גרויסע מציאה'

חיבור נפלא של הרב יאיר כלב, נגנים מקצועיים, קהל מרומם, ומקהלה עם נשמה יצרו יחד ערב ניגונים בלתי נשכח!

עכשיו בחניות: דיסק בלעדי מההופעה שיתן לכם לטעום מהעוצמה ולחוש את עצם הנשמה

ב-30 ש"ח בלבד!!!

לפרטים והזמנות: 0525-675770
tanyaor4u@gmail.com

של אמו הצדקת. רבקה מלבישתו בבגדי עשו (כדי להסתיר את השוני שבין יעקב יושב האהלים לעשו הגברתן והשעיר) ושולחת את המטעמים ואת הלחם שעשתה ביד בנה הקטן אל אביו הזקן. יעקב נכנס אל אביו ומתראה כעשו, תוך שהוא משתדל שלא לומר שקר בוטה. יצחק, שעניו כבר כהו מזוקן אינו יכול לזהותו, אך מתפלא על השפה העדינה הנשמעת מפיו של "עשו". במששו את יעקב המלוּבש בבגדי עשו, מצליח הדבר להטעותו והוא מכריז בפליאה: "הקול קול יעקב והידיים ידי עשו".

יעקב בורח מעשו לפדן ארם

לרבקה נודע ברוח הקודש כי עשו זומם בלבו להרוג את אחיו ומצוה את יעקב לקום מיד ולברוח אל לבן אחיה בפדן ארם. בה בעת היא מתלוננת בפני יצחק אודות הסבל הרב שגורמות לה נשות עשו, ומעלה את חששה שמא ינשא גם יעקב לאחת מבנות הארץ. יצחק קורא ליעקב ואוסר עליו לקחת אשה מבנות כנען, באומרו כי עליו לילך לפדן ארם, שם יקח לו אשה מבנות לבן בן בתואל אחי רבקה. אזי מברכו יצחק ומודיעו בשנית כי בו ובזרעו תתקיים ברכת אברהם. יעקב יוצא לדרכו לפדן ארם

מרשעת נוספת לעשו

כראות עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו, אזי (מבלי שיגרש את נשותיו הכנעניות) לוקח הוא לו לאשה גם את מחלת בת ישמעאל מבנות המשפחה.

לאחר שהוא אוכל מהמטעמים, נושק יצחק לבנו באומרו כי ריח בגדיו כריח גן עדן, ואזי מעניק הוא לו את הברכות שהועיד לעשו.

אך יוצא יעקב מעם יצחק, והנה מגיע עשו ובידיו המטעמים שהכין, כולו ציפייה לברכה המיוחדת אשר הובטחה לו. בהציגו עצמו בפני אביו, נחרד יצחק חרדה גדולה, בהבינו כי כלתה הרעה אל עשו הרשע וכי מן השמים הנחוהו להעניק את ברכתו העיקרית לבנו יעקב, שגם ברוך יהיה.

כשמוע עשו כי נטל יעקב (לאחר שנטל בכורתו) גם את ברכתו ממנו, פורץ הוא בזעקות שבר ומבקש מאביו

סח הרבי הרי"ץ: אדוני אבי זקני מורי ו"רבי (סבו, אדמו"ר המהר"ש) ביאר פעם במאמר, הא דר' אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי (הטעם שרבי אלעזר היה נותן פרוטה לעני ואח"כ מתפלל), כי הרי התפילה צריכה להיות בחיות, וע"י שנותנים צדקה לעני קודם התפילה ומחיים אותו, ניתוסף חיות הרבה בתפילה. ונענע בידו ממטה למעלה לרמז שהריבוי בהפלאה. – וכמה פעמים קודם התפילה היה אדוני אבי מורי ו"רבי (אביו, אדמו"ר הרש"ב) מחזר אחרי עני ליתן לו לאכול.

(מתוך 'היום-יום' ב' כסלו)

הדרך לעשירות מופלגה

נקודות בעיבוד קל מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

הקב"ה בירך את יצחק בשפע כה גדול דוקא בזכות מצות ה'מעשר'. במצוה זו טמונה סגולה לעשירות כמאמר חז"ל "עשר – בשביל שתתעשר". זהו סוד עושרו של יצחק.

ה"מאה שערים" מספרת התורה: "ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבודה רבה, ויקנאו אותו פלשתים". מניין ליצחק עושר כה גדול?

אילו היו הדברים רק כפי הפירוש הראשון, שהקרקע הניבה יבול גדול פי מאה מהרגלה, עדיין אין בכך להסביר את פשר עושרו העצום; שכן צריך לזכור, שהיה זה "בארץ ההיא" ו"בשנה ההיא", בקרקע קשה ובשנה קשה. היינו שבהשוואה ליבול שמניבה קרקע טובה ושנה טובה אין יבול זה נחשב לכה גדול. אולם כאשר התבואה הבשלה (שנאספה לאחר שהקרקע כבר הניבה את יבולה) הכפילה לפתע את עצמה פי מאה – זה כבר שפע אדיר שיש בו כדי להעשיר את יצחק.

סגולה לעשירות

אך עדיין יש להבין, מדוע מדגישים רבותינו ש"אומד זה למעשרות היה"? אם רצו ללמדנו שהכפלת היבול פי מאה היתה לאחר הצמיחה, היו יכולים לומר זאת בפירוש ולא לרמוז זאת בענין המעשרות.

אלא הדגשה זו מסבירה את סיבת הברכה. הקב"ה בירך את יצחק בשפע כה גדול דוקא בזכות מצות המעשר. במצוה זו טמונה סגולה לעשירות, כמאמר חז"ל "עשר – בשביל שתתעשר". כאשר יהודי מפריש מעשר מיבולו לקב"ה (היינו שנותנו לצדקה), מברך הקב"ה את רכושו עד כדי הכפלת הרכוש פי מאה – "מאה שערים".

לכן באה הברכה דוקא באופן כזה. בתחילה גדל היבול בדרך הטבע, ורק כאשר אמד אותו יצחק לצורך מעשרות – אזי בירכו הקב"ה בברכה הגדולה של "מאה שערים".

"ויזרע יצחק בארץ ההיא וימצא בשנה ההיא מאה שערים"

פרשתנו מספרת כי יצחק אבינו, שקל בשנת הרעב לרדת למצרים. אלא שהקב"ה ציווהו: "גור בארץ הזאת, ואהיה עמך ואברכך". יצחק אכן נשאר בארץ, ואף על פי שהיתה זו שנה שחונה, זרע את האדמה.

מספרת התורה: "ויזרע יצחק בארץ ההיא, וימצא בשנה ההיא מאה שערים". מה פשר ההדגשה "בארץ ההיא", "בשנה ההיא"? מפרש רש"י: "שניהם למה? לומר שהארץ קשה והשנה קשה". כלומר, אף על פי שזו היתה שנת בצורת והקרקע היתה קשה לגידול, בכל זאת הצליח יצחק להוציא ממנה "מאה שערים" – פי מאה.

נס מופלא

בענין "מאה שערים" מביא רש"י שני פירושים: פירוש אחד, "שאמדוה כמה ראויה לעשות, ועשתה על אחת שאמדוה – מאה". כלומר, הארץ הניבה יבול גדול פי מאה מכפי שקרקע כזו אמורה להניב.

פירוש שני, "רבותינו אמרו, אומד זה למעשרות היה". כלומר, אחרי שהקרקע כבר הניבה את יבולה, הנה רק כאשר בא יצחק לאמוד את התבואה לצורך הפרשת מעשרות, נוצר נס מופלא והיבול הכפיל את עצמו פי מאה.

שפע אדיר

הפירוש השני אמנם מחייב נס מופלא ועל טבעי, שאכן מסביר את פשר העושר הפתאומי שנתעשר יצחק. לאחר

(מעובד מתוך הספר "שלחן שבת",

על פי לקוטי שיחות כרך ה')

חסידות על הפרשה תולדות

שליחי הרבי מאירים חשכת הגלות וישלח יצחק את יעקב (כח,ה)

"וישלח יצחק" - הרבי הרי"צ הודיע, שהשליחות של כל יהודי בדורנו היא הפצת תורה ויהדות ומעיינות החסידות. לשם כך יש לצאת מ'באר שבע' וללכת ל'חרן'. יש להגיע לכל יהודי באשר הוא שם, ויש מי שזכו ונבחרו להיות שלוחי הרבי בפועל. שלוחים אלו פרוסים בכל קצווי תבל, והם מסורים להפצת התורה והיהדות באופן של מוסיף והולך ואור. עבודה זו משמשת משקל נגד להתגברות חשכת הגלות.

(ספר-השיחות 'תנש"א, חלק א', עמ' 148)

לגלות אלוקות בתחתונים וישלח יצחק את יעקב (כח,ה)

יצחק - מלשון צחוק ותענוג, רומז לתענוג העליון, ש"נתאוה הקב"ה להיות לו יתברך דירה בתחתונים... שכך עלה ברצונו יתברך, להיות נחת רוח לפניו יתברך, כד אתכפיא סטרא אחרא ואתהפך חשוכא לנהורא" (שעה שנכנעת הסטרא אחרא ומתהפך החושך לאור). כדי להביא לפועל תענוג זה, נעשה הענין דשליחות יעקב, י' עקב, דהיינו ירידת והשתלשלות אלוקות (י' - בחינת 'חכמה' בה מלובש אור אין סוף ברוך הוא) עד ל'תחתונים', בחינת עקב.

(ספר-השיחות תשמ"ח, חלק א, עמ' 120)

נפש אלוקית ונפש בהמית

ויצא הראשון... ויקראו שמו עשו. ואחרי כן יצא אחיו, וידו אוחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב (כה,כה-כו)

"עשו" - מסמל את הנפש הבהמית והיצר הרע. לכן יצא ראשון, כי הוא בא לאדם קודם היצר הטוב. "יעקב" - מסמל את הנפש האלוקית והיצר הטוב. והוא איש תם מלשון שלימות, כי אפילו בשעה שאדם עובר עבירה, נשאר עצם הנפש האלוקית שלימה בדבקותה בה'.

"וידו אוחזת בעקב עשו" - ירידת הנפש האלוקית למטה היא כדי לתקן את הגוף ואת הנפש הבהמית.

(ליקוטי-שיחות, כרך ה, עמ' 416)

עם עיקש תתפתל

בא אחיך במרמה ויקח ברכתך (כז,לה)

מדוע לקח יעקב את הברכות במרמה דוקא?

נפילת הניצוצות דקדושה לתוך הקליפות היתה בדרך ערמה כדכתיב (בראשית ב) "והנחש היה ערום", שרימה את אדם וחווה, וחטא עץ הדעת גרם כידוע לירידת ונפילת הניצוצות. לכן גם הבירור וההעלאה של הניצוצות צריכים להיות בדרך של מרמה, כנאמר (תהילים יח), "עם עיקש תתפתל".

והבירור נעשה על ידי יעקב, שהוא בדוגמת אדם הראשון, כמאמר רז"ל (בבא בתרא נח) "שופריה דיעקב אבינו מעין שופריה דאדם הראשון".

(ספר המאמרים 'תש"ג, עמ' 187)

בקרואותנו!
www.tanyaor.com

מארז ניגוני חב"ד

מ"ח ניגונים של התבוננות וכיסופים!!
4 דיסקים ב-120 ש"ח בלבד (כולל משלוח)

להזמנות: 052-56-75-770

שבת שלום!!!

ליקוט, רעיונות, כתיבה ועימוד: חי דמארי
 כתיבה, עריכה, והגהה: הרב יאיר כלב
 להערות, הארות, הצעות או תיקונים, אנא כתבו לנו
tanyaor4u@gmail.com

הרבי מליובאוויטש הנהיג ועודד שכל אשה ובת (מגיל רך ביותר ולפחות מגיל 3) תדלקנה נרות שבת וחג.

צאת
השבת

הדלקת
נרות

עיר
(שעון חורף)

17:27

16:14

י-ם

17:28

16:28

ת"א

17:26

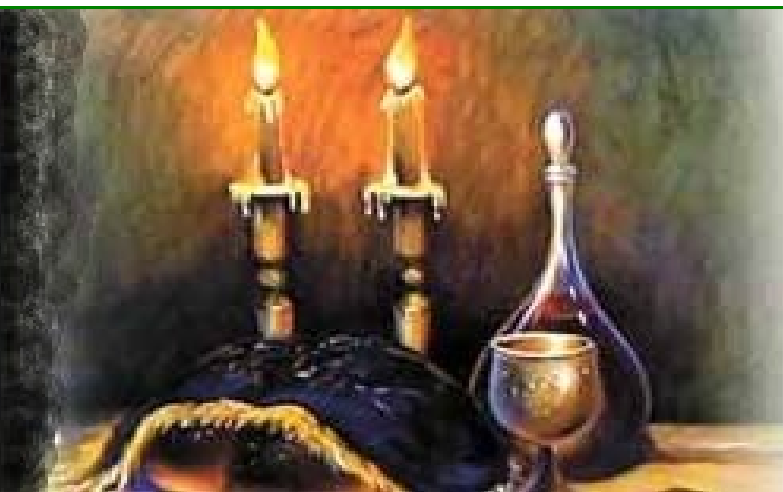
16:19

חיפה

17:29

16:32

ב"ש

נהנתם? העבירו הלאה, לזכות עוד ועוד יהודים בהרחבת המודעות למקורותינו.

נא לשמור על קדושת הגיליון